

آثار باستانی را پاس بداریم

در ابتدای پیچ ورود به فضای تنگ چوگان شاپور کنار شهر بیشابور در ۲۰ کیلومتری کازرون کتیبه‌ای است روی کوه بلند بین دره مشرف به رودخانه غارت شده آب‌های معدنی «چشمه‌ی ساسان» که به وسیله‌ی چهار لوله عظیم که هر ۴ تای آن به سوی استان بوشهر و شهرهای دور و نزدیک آن روانست و در راه لوله‌ها یک مرکز تصفیه در ۱۵ - ۲۰ کیلومتری آن یعنی «آبیاری پوشیگان» با کارمندان گوناگون اداری، تکنسین‌های آب‌سازی و بالاخره مهندسان متخصص در مقام ریاست و معاونت، قرار دارد و آب را برای بوشهر هدایت می‌کند. کتیبه‌ای به نام «کتیبه‌ی به‌زیر پای اسب شاپور اول پادشاه ساسانیان افتادن پادشاه یونان به نام والریانوس» وجود دارد. یونانیان در طول ۱۷۰۰ سال بعد از انقراض ساسانیان تلاش کرده‌اند این کتیبه را از بین ببرند که تاکنون موفق نشده‌اند.

در سالن تشریفاتی شاپور اول در سمت غرب در گوشه‌ای در پایین‌ترین قسمت نزدیک به کف تالار یک یا دو سانتی متر رنگ آجری که رنگ آمیزی ساختمان‌ها را در ۱۷۰۰ سال پیش در دربار ساسانیان مدلل می‌کند. پوششی از شیشه محکم و همراه با نرده‌هایی، اطراف آن به طور محکم نگاهداری می‌شود!!! نگاهداری حتی یک سانتی متر مربع از این رنگ آمیزی برای حفظ آثار باستانی اهمیت جدی دارد، چه رسد به این تصویر حکاکی شده‌ی بالای کتیبه و چرا باید نسبت به آثار باستانی خود تا به این حد بی‌توجه باشیم!

۱۴۰ سال کاوش در سرتاسر ایران و عیان کردن میراث عظیم تمدن ایرانی که توسط فرانسویان، آلمانی‌ها، ایتالیایی‌ها، انگلیسی‌ها و بالاخره آمریکاییان تاراج شده، دل هر ایرانی را به درد می‌آورد.

آیا ایرانیان خبر دارند چگونه آثار تاریخی ایران را به تدریج غارت کرده‌اند؟ کارشناسان دلسوز ایرانی وظیفه دارند برای حفظ آثار تاریخی سرزمین ما، بیش از پیش همت به خرج دهند.